

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

19 თებერვალი, 2020 წელი
ბათუმი

ქ.

ბათუმის საქალაქო სასამართლო
მოსამართლე - დავით მამისეიშვილი
სხდომის მდივანი - მირანდა თურმანიძე

პროკურორი - თამარ ჩინჩალაძე

ბრალდებული - რა-----ძე

ადვოკატი - შა-----ძე

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე,

ბრალდებული: რა-----ძე

მამის სახელი: გ-----ი

დაბადებული: 1-02.1--3 წელი

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: საშუალო

ოჯახური მდგომარეობა: დასაოჯახებელი

პირადი ნომერი: ნ-----

ნასამართლობა: არმქონე

მისამართი: ქობულეთი, სოფ. წ-----კა

პასუხისგებაში მიცემის მუხლი: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის:
126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი (02 ეპიზოდი)

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი :

სასამართლომ დაადგინა:

1. 2019 წლის 04 აპრილს, ღამის საათებში, ქ. ქობულეთში, დ-----ლის გამზირი N196-ში მდებარე რესტორან „ად-----ში“ რა-----ძემ სხვაგვარად იძალადა ჯ-----ძეზე, კერძოდ უკბინა ჯ-----ძეს მარჯვენა ხელზე, რამაც ამ უკანასკნელის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

2019 წლის 17 ნოემბერს, ღამის საათებში, ქ. ქობულეთში, შ. რ-----ის ქ. N136ა, ბინა N25-ში მდებარე ნა-----ვას საცხოვრებელ სახლში რა-----დემ ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ნა-----ვას, კერძოდ, პლასტმასის ბოთლის სახის არეში დარტყმით, მუშტის სახის არეში დარტყმითა და მუშტის მარცხენა გვერდის არეში დარტყმით ცემა ნა-----ვა, რამაც ამ უკანასკნელის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი

2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის "დ" ქ/პუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი, მათში ასახული ფაქტობრივი გარემოებებით გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

3. ბრალდებულმა რა-----დემ დაადასტურა, რომ 2019 წლის 04 აპრილს ქობულეთში, დ. აღ-----ლის გამზირი N196-ში მდებარე რესტორან „აღ-----ი“-ში ძალადობა განახორციელა ჯ-----ძის მიმართ, რაც დაადასტურებულია ამ უკანასკნელის გამოკითხვის ოქმით.

2019 წლის 17 ნოემბერს, ქობულეთში, შ. რ-----ის ქ. N136ა, ბინა N25-ში მდებარე ნა-----ვას საცხოვრებელ სახლში, ძალადობა განახორციელა ნა-----ვას მიმართ, რაც დაადასტურებულია ამ უკანასკნელის გამოკითხვის ოქმით.

4. სამედიცინო ექსპერტიზის №008415619 დასკვნის თანახმად, პირადი შემოწმების მონაცემებით (18.1-2019 წ) ნა-----ვას აღენიშნებოდა სისხლნაჟღერებები და ნაჭდევი (ლოკალიზაცია და ხასიათი იხ. აღწერილობით ნაწილში). არსებული დაზიანებები განვითარებულია რაიმე მკვრივი ბლავი საგნის/საგნების ზემოქმედების შედეგად და ერთობლიობაში მიეკუთვნებიან სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად. დაზიანებათა ხანდაზმულობა არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.

სამედიცინო ექსპერტიზის N003681419 დასკვნის თანახმად, სამედიცინო საბუთების მონაცემებით ჯ-----დე მოთავსებული იქნა საავადმყოფოში 05.04.19 წ. დაესვა დიაგნოზი: მცირე ზომის ჭრილობები მარჯვენა მტევნის 2, 3 და მე-4 თითის არეში. დაზიანებები მიეკუთვნებიან მსუბუქ ხარისხს მოშლით ან მოუშლელად დადგენა შეუძლებელია. ასევე შეუძლებელია მიმყენებელი საგნის ხასიათის დადგენა, ვინაიდან სამედიცინო საბუთში არ არის აღწერილი მათი მორფოლოგიური

სურათი. დაზიანების ხანდაზმულობა არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.

5. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დადგენილია ძალადობისათვის, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

6. უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ რა-----ქემ ძალადობა განახორციელა ჯ-----ძის და ნა-----ვას მიმართ, რითაც მათ განიცადეს ფიზიკური ტკივილი, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სამართლებრივი შეფასება:

7. განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა, უფლება იცხოვრონ მშვიდ გარემოში. დანაშაული გამოიხატება: ძალადობაში; ძალადობა (სსკ-ის 126 მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

სასამართლო განმარტავს, რომ, საქართველოს კონსტიტუციით აღიარებული სიცოცხლის ძირითადი უფლება საფუძვლად უდევს ადამიანის ფიზიკური ხელშეუხებლობის უფლებას, ფიზიკური ხელშეუხებლობის უფლება კი წარმოადგენს ადამიანის უფლებას საკუთარი სხეულის ჯანმრთელ მდგომარეობაზე. იგი დამცავი უფლებაა და უპირველეს ყოვლისა იცავს ადამიანის სხეულს ფიზიკური დაზიანებისაგან, შესაბამისად მისი ხელყოფა აუცილებლად პასუხგაცემული უნდა იქნეს.

8. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“.

9. სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა რა-----ქემ - მის მიერ განხორციელებული ქმედებებით - ჩაიდინა დანაშაული, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რის გამოც, იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ;

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

10. რა-----ძის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ქმედების გულწრფელი მონანიება, ხოლო დამამძიმებელი გარემოებები არ გამოვლენილა.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

1- სასამართლოს მიერ სასჯელის დანიშვნისას გათვალისწინებული უნდა იქნას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზანი: სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი ადგენს, რომ, სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ხოლო მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანი არ არის ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა ან მისი ღირსების დამცირება.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზნის რეალიზაციას, სასჯელის სიმკაცრე კი არა, მისი გარდუვალობა განაპირობებს, მთავარია არა ის, რომ დასაჯო მკაცრად, არამედ ის რომ დანაშაულის შემთხვევა არ უნდა დარჩეს სათანადო რეაგირების გარეშე და ეს რეაგირება უნდა იყოს ბრალდებულის პიროვნების, მის მიერ ჩადენილი ქმედების, მის მიმართ არსებული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების მაქსიმალური სიზუსტით შეფასების შესაბამისი.

სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს იმ გარემოებას, რომ ბრალდებულის მიმართ დამამძიმებელი გარემოებები არ გამოვლენილა, ხოლო შემამსუბუქებელი გარემოებაა ჩადენილი ქმედების აღიარება და გულწრფელი მონანიება.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას.

12. სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე, დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშავის წარსული ცხოვრების, ქმედების შემდეგ ყოფაცქცვის გათვალისწინებით, სასამართლო თვლის, რომ **რა-----ძეს** სასჯელის სახით უნდა დაენიშნოს ჯარიმა, რაც გახდება საფუძველი მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციის და იქნება დამაფიქრებელი ბრალდებულისათვის, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი

ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროებისა, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს რა-----ძის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც თავის მხრივ ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას.

13. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, თანაბარი სასჯელების დანიშვნისას, ერთი სასჯელი შთანთქმავს მეორეს და საბოლოოდ, რა-----ძეს, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე, 259-ე, 260-ე, 271-ე, 272-ე, 277-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ბრალდებული რა-----ძე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში (02 ეპიზოდი) და მას:

საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (2019 წლის 04 აპრილის ეპიზოდი) სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (2019 წლის 17 ნოემბრის ეპიზოდი) სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, თანაბარი სასჯელების დანიშვნისას, ერთმა სასჯელმა შთანთქმოს მეორე სასჯელი და საბოლოოდ, რა-----ძეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

განაჩენი რეაგირებისათვის გადაეგზავნოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა სასამართლოს მიერ მისი საჯაროდ გამოცხადებისთანავე.

ნივთიერი მტკიცებულება:

ამოღებული ბოთლი, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ

განადგურდეს.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქუჩა №32), ბათუმის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

დავით მამისეიშვილი